

19/8/1965
KİM DERGİSİ

1963 yılına ait bu işlerin yanı sıra, M. Lamatriede üç değişik teknik ve çalışmada boyanın kazanması ve gravür anlayışının iyi örneklerini vermektedir. Ve arkasından yeniden salonun büyük kısmında isimler ve yapıtları sıralanıyor. Muhsin Kut yeni çalışmasıyla iyidir, başarılıdır. Mehmet Gülerüz soyutlamasının tadına varmıştır, yenilerini bekletiyor. Ergin Kolbek, Ergun Özman, Ömer Kalışı, tekrar Mehmet Gülerüz, Nevhiz Metin, Kemal Noyan. Kemal Noyan serginin gerçek sanatçılarından birisidir. Guvaş, yağlıboya karması çalışmasıyla, daha önceki özel sergisinden yeniden seslenir gibidir. Rahmi Türker, Oktay Anılanmert, Asım İşler, tekrar Noyan, Utku Varlık biraz edebiyata fazla yer veriyor bu kerre. Köksal Önem Akademiye girişin bu kendine ayrılan yerinde cami-şadırvan-servi üçlemesine figürlerle katılıyor, gene serginin en iyi sanatçılarından biri olarak Özer Kabaş geliyor arkasından: Kabaş, çini mürekkebi, papier colle ve kesilmiş çalışmalarla sıvahun renkliliğinden lekeçilik ve ekspresif çalışmasının dengesinin en iyi biçimde veriyor? Denilebilir ki, Kemal Noyan, Özer Kabaş, Gülerüz, Utku Varlık, Muhsin Kut, Güröl Sözen, Du tervich, Lamatriede, Ömer Kalışı, Selçuk Mülayim ilk sırayı almakta, sonra da sırasıyla gelişim ve düzenleme devam etmektedir. Yanısıra, heykelde seviz çalışması yer alıyor: Salonun güzel yerlerine yerleştirilen heykellerde Saim Bugay demir çalışmasıyla ilginç, ustalık içinden seslenirken, Tankut Öktem H: Moore gibi bulunuyor, T: Başoğlu, tahta çalışmasıyla, Gürdal Du yar Baleriniyle, bir başka rölyefiyle, sesleniyor, Kız başında iyice beliriyor, Buğay kuşuyla demir güneşinden hiç de aşağı değildir, yargısına vardırıyord izleyenlerini: Mehmet Aksoy bir büst ile biraz anlamsız, N. Denizhan demir heykeliyle soyutlamanın kaderinden yeni verilere koşuyor.

Böylece ancak bir sıralamasının yapılabildiği büyük sergilemenin gerek ikinci kısmı ve gerekse seçilecek, ayıklanmış yapıtları üzerine değerleme ler ve Yargıcılar Kurulu için istekleri yansıtacak bir diğer yazımızı da gelecek sayılarımızda sanatçı ve sanatse verlerimize verirken, ilk ve güçlü bir sergilemenin yıllara uzanan başarı dileklerini de tekrarlamamızın bir borç olduğunu iletmek yerinde olacaktır:

GÜLTEKİN ELİBAL

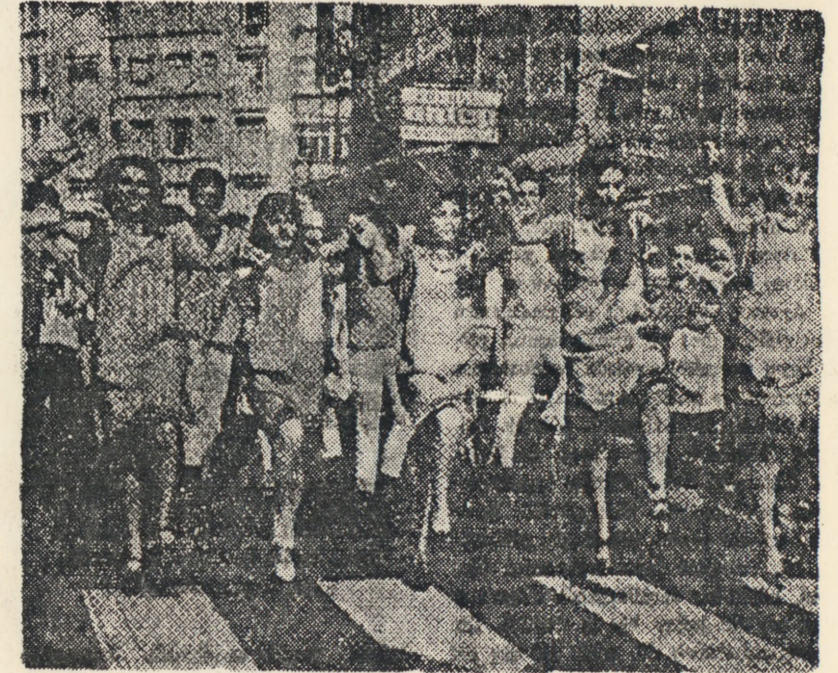
SAHNE

T.M.T.F. Şenliği

İstanbul, 11 Ağustos 1965 Salı gününden beri, 16 milletin aydın gençlerinin sanat gösterileri için harcadıkları iddialı ve olumlu bir yarışma havası taşıyan, fakat herşeyin üstünde yakından, daha doğrusu içten ta nışmayı amaç olarak ele almış olan çabalarına şahit olmaktadır. Her ulusun Üniversite gençliği hayatın çetin sınavlarıyla yüz yüze gelmeğe hazır, enerji dolu, geleceğe limitle bağlı kişilerdir. Bunlar, yarınların iş adamları, yöneticileridir. Eğitim yılları

şında ufukları çok geniş bir görüş sahibi olarak harcadığı gayret her türlü takdire layıktır. Federasyonun amatör tiyatro toplulukları, folklor ekipleri dış memleketlerde bütün imkânsızlıklara rağmen, bizi hariciyemizin ağır aksak dönen çarkına göre çok daha parlak bir şekilde temsil etmişler, ziyaret ettikleri memleketlerde halklar düzeyinde geniş toplulukları milletimize dost olarak kazandırmışlardır. Bütün bu gayretlerinin sadece ve yalnızca idealizma kaynağından kuvvet aldığını, hiç bir yerden yardım görmeden yürüttüğünü ayrıca kaydetmek gereklidir.

Yukarıda zikredilen üstüçü gerçeği



T.M.T.F. FESTİVALİNDE İSRAİLLİLER
Gençlik arasında anlaşır

da çeşitli ülkelerin gençleri birbirlerini anlayarak, birbirlerinin kişisel, toplumsal problemleri üzerinde bilgi edinerek hayata atılırlarsa, şüphesizki bütün insanlığın candan arzuladığı dünya barışına büyük hizmetleri dokunabilir.

Sanat müziğiyle, folkloruyla, tiyatrosuyla, pandomimiyle, ulusların iç dünyalarını gün ışığına çıkartan hareketler toplamıdır: Ulusların genç aydınlarının sanat açısından birbirlerini incelemeleri, sosyal yönden arzulan olgun, olumlu anlaşma olayının yapıcı elemanları olarak gelişmeleri için temel prensiptir.

TMTF nunun yurt içinde yurt dışı

Kültür Şenliği Yönetim kurulu başkanı Oktay Arayıcı ile yapılan görüşme sonucu olarakta tesbit etmiş bulunuyoruz.

OKTAY ARAYICI İLE BİR GÖRÜŞME

1: Üniversitelerimizdeki sanat hareketleriyle, davetli bulunan memleketlerin Üniversitelerindeki sanat hareketleri arasında bariz farklar varmıdır? Onlardan zayıf ve kuvvetli olduğumuz yönler?

Teknik şartlar göz önüne alınırsa tiyatromuz (amatör üniversite tiyatroları) Batı tiyatrolarından daha kuvvetlidir. Batının bütün teknik imkân-lara sahip olarak çalışmasına karşı-